

NYPD

RED

JAMES PATTERSON

& MARSHALL KARP

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Γιώργος Μπαρουξής

ΤΟ ΚΑΡΟΥΖΕΛ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ



ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΧΑΖΜΑΤ

Οι δύο άστεγοι ήταν καθισμένοι στο πλακόστρωτο μπροστά στο μνημείο του Πρώτου Παγκόσμιου πολέμου στη γωνία της Πέμπτης Λεωφόρου και της 67ης Οδού. Μόλις με είδαν να τους πλησιάζω, σηκώθηκαν.

«Ζακ Τζόρνταν, αστυνομία, ομάδα Ρεντ» είπα.

«Έχουμε μια νεκρή γυναίκα στα αλογάκια» είπε ο ένας.

«Στο καρουζέλ» πρόσθεσε ο άλλος.

Τα μαλλιά του ήταν μπερδεμένα, το πρόσωπό του αξύριστο και βρόμικο, και τα κουρελιασμένα ρούχα του μύριζαν κάτουρο. Μου ήρθε η έντονη μυρωδιά και γύρισα το κεφάλι μου από την άλλη.

«Τόσο άσχημα βρομάω;» είπε αυτός και οπισθοχώρησε. «Εμένα δεν μου μυρίζει πια. Ντετέκτιβ Μπελ. Αποδώ ο συνεργάτης μου, ο ντετέκτιβ Κέισι. Δουλεύουμε στο Εγκληματολογικό και κάνουμε περιπολία στο πάρκο. Μια συμμορία από πιτσιρικά τσακίζει στο ξύλο άστεγους για πλάκα, και εμείς κάνουμε το δόλωμα. Μας συγχωρείς για τη μυρωδιά, αλλά δεν φτάνει να έχουμε άθλια εμφάνιση, πρέπει να βρομάμε κιόλας».

«Σίγουρα το πετύχατε» είπα. «Δώσε μου μια περιγραφή του θύματος».

«Λευκή, μεσήλικη, και επειδή φοράει μία από εκείνες τις προστατευτικές φόρμες Τάιβек, πρέπει να είναι το τελευταίο θύμα του Δολοφόνου Χάζματ».

Δεν ήταν αυτό που ήθελα να ακούσω.

«Ταυτότητα;»

«Δεν μπορούμε να την πλησιάσουμε, το καρουζέλ είναι κλειδωμένο κι αυτή είναι μέσα. Δεν θα τη βρίσκαμε, αλλά ακούσαμε τη μουσική και δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε γιατί έπαιζε στις εξίμισι το πρωί».

«Πάμε να μου δείξετε» είπα.

Το καρουζέλ βρισκόταν στην καρδιά του Σέντραλ Παρκ, πολύ κοντά στην Πέμπτη Λεωφόρο, και αν δεν εμφανιζόταν κανένας κηπουρός του πάρκου με όχημα του γκολφ, ο πιο γρήγορος τρόπος για να φτάσουμε ήταν με τα πόδια.

«Το γρασίδι είναι πολύ βρεγμένο» είπε ο Μπελ, δηλώνοντας το προφανές. «Νόμιζα όμως ότι τη Ρεντ την καλούν μόνο για σπουδαίους και διάσημους».

«Μία απ' αυτές τις σπουδαίες και τις διάσημες εξαφανίστηκε τη νύχτα της Παρασκευής, και η συνεργάτιδά μου κι εγώ την ψάχνουμε από τότε. Μόλις ενημερώσατε για την ανθρωποκτονία, με ειδοποίησαν αμέσως. Η μονάδα μας είναι στο 19ο, κι έτσι μου πήρε λίγα λεπτά μόνο για να έρθω. Αν όμως δεν είναι η γυναίκα που ψάχνουμε, εγώ παίρνω δρόμο. Θα το αναλάβει άλλη ομάδα».

«Ο Κέισι κι εγώ προσφερόμαστε να βοηθήσουμε» είπε ο Μπελ. «Θα είμαστε εντάξει μόλις πλυθούμε, κι αν μας πιέσεις πολύ, δεχόμαστε ακόμα και να πάρουμε μετάθεση στη Ρεντ. Είναι τόσο καλά όσο λένε;»

Αν είναι καλά; Είναι καλά να παίζεις μπέιζμπολ στους Νιου Γιορκ Γιάνκις; Για έναν αστυνομικό, η Ρεντ είναι η δουλειά των ονείρων του.

Υπάρχουν οκτώ εκατομμύρια άνθρωποι στη Νέα Υόρκη. Η αποστολή της αστυνομίας είναι να τους προστατεύει και να τους εξυπηρετεί όλους, από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο. Όμως υπάρχουν μερικοί που έχουν καλύτερη προστασία και εξυπηρέτηση από τους άλλους. Μπορεί να μην ακούγεται πολύ δημοκρατικό, αλλά η διοίκηση μιας πόλης μοιάζει με τη διοίκηση μιας επιχείρησης – εξυπηρετείς πρώτα τους καλύτερους πελάτες σου.

Στη δική μας περίπτωση, αυτό σημαίνει εκείνους που παράγουν έσοδα και προσελκύουν τουρίστες. Με λίγα λόγια, τους πλούσιους και διάσημους. Αν κάποιος απ' αυτούς πέσει θύμα εγκλήματος, έχουν την αμέριστη προσοχή μας. Και πιστέψτε με, αυτοί οι άνθρωποι είναι συνηθισμένοι να έχουν μπόλικη προσοχή. Είναι ροκ σταρ της οικονομίας, της μόδας και των εκδόσεων, και σε μερικές περιπτώσεις είναι κανονικοί ροκ σταρ της μουσικής.

«Αν εξαιρέσουμε το γεγονός ότι καταστρέφω ένα καλό ζευγάρι παπούτσια περπατώντας μέσα στα βρεγμένα χόρτα, πρέπει να πω ότι είναι πολύ καλά» είπα απαντώντας στην ερώτηση του Μπελ.

«Πού είναι η συνεργάτιδά σου;» ρώτησε ο Μπελ.

Δεν έχω ιδέα.

«Έρχεται» είπα.

Διασχίζαμε τη Σέντερ Ντράιβ, όταν άκουσα τη φάλτσα μουσική του καρουζέλ.

«Είναι ακόμα πιο ενοχλητική όταν πλησιάζεις» είπε ο Μπελ.

Το περισσότερο που μπορέσαμε να πλησιάσουμε ήταν στα έξι μέτρα. Μας σταμάτησε μια πύλη κλεισμένη από μια μπρούντζινη πτυσσόμενη πόρτα-φυσαρμόνικα. Πίσω της υπήρχε ένα παλιό καρουζέλ που κάθε χρόνο προσέλκυε στο πάρκο εκατοντάδες χιλιάδες γονείς και παιδιά.

Απέμεναν πολλές ώρες μέχρι να ανοίξει η πύλη, αλλά το καρουζέλ γύριζε, τα αλογάκια ανεβοκατέβαιναν, και η μουσική έπαιζε υπερβολικά δυνατά.

«Δεν μπορείς να μπεις μέσα» είπε ο Κέισι. «Είναι κλειδωμένα».

«Και πώς μπήκε αυτή μέσα;» ρώτησα.

«Αυτός που την έβαλε εκεί έσπασε την κλειδαριά. Μετά πέρασε στην πόρτα μια κλειδαριά ποδηλάτου Κριπτονάιτ, από εκείνες που μοιάζουν με πέταλο. Δεν ανοίγουν εύκολα».

«Προφανώς δεν ήθελε να μπει κανείς μέσα και να του χαλάσει το ντεκόρ» παρατήρησα.

«Ναι, το καταλάβαμε κι εμείς αυτό» είπε ο Κέισι. «Τέλος πάντων, η Άμεση Δράση στέλνει κάποιον να την κόψει».

«Όχι πριν την ψάξει η Σήμανση για αποτυπώματα» είπα. «Αμφιβάλλω αν θα βρούμε τίποτα, αλλά δεν θέλω να μολυνθεί ο τόπος του εγκλήματος από κάποιον καουμπού με δισκοπρίονο».

«Ντετέκτιβ Τζόρνταν...» Ήταν ο Μπελ. «Μπορείς να δεις το πτώμα αποδώ».

Πήγα εκεί που στεκόταν και κοίταξα μέσα από ένα άνοιγμα της πόρτας.

«Να, έρχεται» είπε ο Μπελ, λες και μπορεί να μην πρόσεχα τη νεκρή με τη λευκή ολόσωμη φόρμα Τάιβεκ που ήταν δεμένη πάνω σε ένα κόκκινο, μπλε, πράσινο και κίτρινο άλογο.

«Φτου» έκανα καθώς πέρασε από μπροστά μας.

«Αυτή είναι η εξαφανισμένη που ψάχνεις;» ρώτησε ο Μπελ.

«Ναι. Η Έβελιν Πάρκερ-Στιλ».

Οι δυο αστυνομικοί με κοίταξαν με ένα ύφος που έδειχνε ότι δεν την είχαν ξανακούσει ποτέ τους.

«Ο πατέρας της είναι ο Λέοναρντ Πάρκερ» εξήγησα. «Έχει γύρω στους χίλιους κινηματογράφους σ' όλη τη χώρα. Ο αδελφός της είναι ο Ντέιμον Πάρκερ...»

«Ο παρουσιαστής στην τηλεόραση;» ρώτησε ο Κέισι.

«Το βιογραφικό που έχω για τον τύπο λέει ότι είναι παγκοσμίου φήμης τηλεοπτικός δημοσιογράφος» είπα «αλλά, ναι, και το παρουσιαστής καλό είναι. Και ο άντρας της είναι ο Τζέισον Στιλ ο Τρίτος. Ξενοδοχεία και Καζίνο Στιλ, αν έχετε ακουστά».

«Αδελφέ μου» έκανε ο Κέισι στον Μπελ. «Πέσαμε πάνω στην Πρώτη Κυρία των ματσωμένων».

«Είναι πολλά περισσότερα απ' αυτό. Είναι επίσης γνωστή και καλοπληρωμένη πολιτική σύμβουλος, που αυτό το διάστημα τελούσε χρέη διευθύντριας της προεκλογικής εκστρατείας της Μίριελ Σάιξς, της γυναίκας που έχει βάλει υποψηφιότητα για δήμαρχος ενάντια στον αγαπημένο μας δήμαρχο Σπέλμαν».

«Πλούσια, διάσημη και με διασυνδέσεις» είπε ο Μπελ. «Εί-

ναι καθαρά υπόθεση για τη Ρεντ. Οπότε καλύτερα εμείς να φύγουμε αποδώ, πριν μας πάρουν είδηση ότι είμαστε αστυνομικοί. Καλή τύχη, ντετέκτιβ».

«Μια στιγμή» είπα. «Η συνεργάτιδά μου έχει αργήσει, και μπορεί να χρειαστώ τη βοήθειά σας με τον κόσμο».

Ο Κέισι κοίταξε ενστικτωδώς πάνω από τον ώμο του, αλλά το πάγκο ήταν άδειο.

«Δεν έχουν έρθει ακόμη» συνέχισα «αλλά θα έρθουν. Τα κανάλια, οι περίεργοι, περαστικοί που βιάζονται να πάνε στη δουλειά τους, αλλά βρίσκουν πάντα χρόνο για να χαζέψουν σε τέτοιες περιπτώσεις, να δουν το θύμα, και αν είναι τυχεροί, τον δολοφόνο. Μερικές φορές οι δολοφόνοι ξαναγυρίζουν στον τόπο του εγκλήματος για να δουν πώς αντιδρούμε στο έργο τους. Σας πειράζει να με βοηθήσετε;»

Οι δύο αστυνομικοί κοιτάχτηκαν και χαμογέλασαν πλατιά, σαν παιδιά που μόλις έμαθαν ότι δεν έχουν σχολείο επειδή χιόνισε.

«Αν μας πειράζει να βοηθήσουμε τη Ρεντ σε μια μεγάλη υπόθεση ανθρωποκτονίας;» είπε ο Μπελ. «Αστειεύεσαι; Τι θέλεις να κάνουμε;»

«Πλυθείτε και φορέστε καθαρά ρούχα, και μετά ελάτε εδώ και αρχίστε να κυκλοφορείτε ανάμεσα στον κόσμο που θα μαζευτεί έχοντας τα μάτια και τα αυτιά σας ανοιχτά».

«Σε δέκα λεπτά θα είμαστε έτοιμοι» είπε ο Μπελ, και οι δυο τους έφυγαν βιαστικά.

Καθώς η μουσική από το καρουζέλ κόντευε να με τρελάνει, απομακρύνθηκα αρκετά για να μπορέσω να συγκεντρωθώ. Μετά τηλεφώνησα στη συνεργάτιδά μου, την Κάιλι Μακντόναλντ. Για τρίτη φορά εκείνο το πρωί μου απάντησε ο τηλεφωνητής της.

«Να πάρει, Κάιλι» είπα. «Είναι έξι και σαράντα επτά, Δευτέρα πρωί. Βρίσκομαι ήδη στα πρώτα δεκαεπτά λεπτά μιας πολύ άσχημης εβδομάδας και, αν δεν σ' το έχω πει τελευταία, είσαι ο άνθρωπος που προτιμώ να μοιράζομαι τις άσχημες εβδομάδες μου μαζί του».

NYPD RED

**Οι σκληρότεροι ντετέκτιβ της Νέας Υόρκης
στις δυσκολότερες υποθέσεις. Μια συναρπαστική
περιπέτεια στην οποία πρωταγωνιστεί
μια ειδική ομάδα αστυνομικών που αναλαμβάνει
την προστασία των πλούσιων, διάσημων
και ισχυρών της Νέας Υόρκης.**

Τίποτα δεν έχει προετοιμάσει τους σκληρότερους ντετέκτιβ της Νέας Υόρκης για το θέαμα που αντικρίζουν όταν καλούνται στον τόπο του εγκλήματος, στην καρδιά του Σέντραλ Παρκ. Μια άγρια δολοφονημένη γυναίκα είναι δεμένη σε ένα από τα αλογάκια του καρουζέλ το οποίο γυρίζει τρελά μες στο λυκαυγές. Πρόκειται για μια από τις ισχυρότερες προσωπικότητες της νεοϋορκέζικης κοινωνίας και η δολοφονία της είναι η τέταρτη κατά σειρά...

**ΑΠΟ ΤΟΝ JAMES PATTERSON, ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΜΕ ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΞΕΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ 300 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ**

Το αφεντικό της αστυνομικής λογοτεχνίας. Τέλος.

Ian Rankin, συγγραφέας

Ειλικρινά, μου φαίνεται απίστευτο το πόσο καλός είναι ο Patterson. Δεν χάνει ποτέ του τον στόχο. Δεν έχω ξεκινήσει βιβλίο του που να καταφέρω να το αφήσω από τα χέρια μου.

Larry King, USA Today

Ο Patterson ξέρει πώς να υποχρεώνει τον αναγνώστη να γυρίζει τις σελίδες.

San Francisco Chronicle

ISBN 978-618-03-0256-1



9 786180 302561

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80256